

формування іміджу полягає у створенні системи забезпечення реалізації складових іміджу. Тут можна виділити дві групи способів, які передбачають визначення основних актуальних напрямів діяльності, і в їх рамках набір методів, прийомів і технологій. Перша група способів – це участь у ярмарках випускників, що проводяться для роботодавців, організація семінарів, конференцій для аудиторій, в яких зацікавлений навчальний заклад, співпраця з виховними та освітніми установами, що здійснюють виховання і навчання майбутніх учнів, студентів, слухачів і т. д.; організація спеціалізованих виставок; проведення заходів по зв'язках з громадськістю – організація днів відкритих дверей, презентацій, робота з профорієнтуючими організаціями, професійно-громадськими організаціями (асоціаціями, спілками, фондами); популяризація діяльності навчального закладу через ЗМІ та ін.; рекламування – використання різного роду рекламних засобів (рекламні листівки, буклети, бюлетені, сувенірна продукція, радіо, телебачення, Інтернет, зовнішня реклама та ін.). З можливих організаційно-економічних способів підтримки сприятливого іміджу основного закладу є три найбільш важливих: створення фонду розвитку іміджу; визначення структури менеджменту іміджу та системи її функціонування; формування системи сприятливого іміджу, що базується на психологічних, соціальних та економічних механізмах стимулювання зацікавленості членів колективу у формуванні сприятливого іміджу навчального закладу.

*Л.Є. Ревуцька,
В.М. Орлова*

РОЗВИТОК І САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ВИКЛАДАЧА ВНЗ ЯК СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВНЗ

Усі модернізаційні зміни перш за все пов'язані з особистістю викладача, педагога і вченого, який повинен мати адекватне уявлення про проблеми сучасності і розуміти важливість свого внеску в їх вирішення. Особистісні якості, духовний світ, невпинне прагнення до самореалізації викладача вищої школи стають найважливішими чинниками успішної організації освітнього процесу, його першоосновою та впливають на підвищення конкурентоспроможності вищого навчального закладу. Вирішити завдання самореалізації особистості належить саме викладачу ВНЗ, який здатен формувати гуманістичну спрямованість майбутніх спеціалістів, забезпечити їх особистісне і професійне зростання, створити умови для розкриття духовного потенціалу і саморозвитку творчої індивідуальності.

Таким чином, сьогодення вимагає високопрофесійного, компетентного викладача, який би прагнув власної самореалізації у

професійно-педагогічній діяльності, втілював сучасні принципи навчання і виховання, змінив сенс і характер стосунків викладача і студента, поважав суверенність особистості та одним з головних своїх завдань вважав виховання у студентів прагнення до самореалізації.

О.Г. Кірдіна

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ

Потреба в пізнанні – одна з головних людських потреб, на основі якої відбувається освоєння індивідом багатоговікового людського досвіду. У різні періоди життя людини змінюються об'єкти його інтересу, форми і способи придбання знань, проте потреба в пізнанні як внутрішня властивість людини, з роками не тільки не притупляється, але і отримує свій подальший розвиток.

Останніми роками в психологічній науковій літературі питанням мотивації навчальної діяльності приділяється особлива увага. Це не випадково, оскільки питання про мотиви – це по суті питання про якість навчальної діяльності. Переважання зовнішніх, утилітарних мотивів веде до того, що навчання має формальний характер, відсутній творчий підхід, самотійна постановка учбових цілей. Відомо, що саме негативне або байдуже ставлення до навчання може бути причиною низької успішності, або неуспішності, студента.

Однією з найбільш актуальних проблем сучасної освіти є побудова такого процесу навчання, який міг би бути основою формування мотиваційної сфери студентів.

У зв'язку з цим виникають суперечності між існуючим станом мотивації навчання у студентів ВНЗ і сучасними вимогами до їх навчальної активності; між потребами практики в науково обґрунтованих з управління мотиваційною сферою студентів і відсутністю достатніх для цього науково-психологічних знань.

Формування повноцінної особистості студента має важливе практичне значення. Це підкреслюється науковими працями багатьох авторів. Формування особистості людини відбувається упродовж всього її життя, а саме у вищій школі закладаються основні особисті якості фахівця, у подальшій професійній діяльності відбувається «подальша шліфовка як особистості». До числа найважливіших якостей особистості сучасного фахівця можна віднести ініціативу та відповідальність, спрямованість до новаторських рішень, потребу у постійному оновленні своїх знань.

У процесі навчання в студента виникають деякі проблеми, психолого-педагогічний аспект яких пов'язаний з пристосуванням до нової дидактичної ситуації, що принципово відрізняється від шкільної формами та методами організації навчального процесу. Ця новизна та пов'язані з